

er opstaaet et Kurstab paa 1 Mill. Kr. i Mellemregning mellem de danske og de tyske Statsbaner. Det Bilag, der ledsager Ændringsforslaget herom, er overordentlig udførligt, og jeg skulde mene, at en omhyggelig Gennemlæsning af dette Bilag vil være tilstrækkeligt til at godtgøre, at Statsbanerne ikke har kunnet afværge det Tab, før det er sket, fra 1. April 1916. Dette Mellemregningsforhold beror paa en Kontrakt, ifølge hvilken Tilgodehavender fra det ene Land til det andet udlignes efter Opgørelse og Omregning efter en Kurs, ifølge hvilken Mark og Kroner stiller sig som 8 til 9. Denne saavel som andre Bestemmelser i Kontrakten maa man selvfølgelig overholde fra begge Sider, og det vilde ikke være muligt for de danske Statsbaner ensidigt at bestemme, at nu skulde det være anderledes. Som ærede Medlemmer vil erindre, gik Kursen paa Mark ikke aldeles pludseligt ned, der gik en Tid, inden denne Dalen af Kursen begyndte, og der gik derfor ogsaa en Tid, inden dette uheldige Forhold kom frem, at medens ellers de danske Statsbaner havde Penge at betale i Tyskland, blev Forholdet et omvendt, fordi efterhaanden en Del Forretningsfolk saa deres Snit, tør man vel nok sige, til ad denne Vej at beregne sig en Ekstrafordel ved at indbetale Beløb i Tyskland, som ellers vilde have været at indbetale her i Landet. Men paa samme Maade, som det gik med de danske Statsbaner, gik det naturligvis ogsaa med de svenske og norske, og der er i alle tre Lande ført meget langvarige og ret vanskelige Forhandlinger med de tyske Statsbaner om dette Forhold. Det er ikke saa urimeligt, at de tyske Statsbaner i dette Forhold i nogen Tid holdt Forhandlingerne hen i Haab om, at den lave Kurs muligvis kunde rette sig, inden det Tidspunkt kom, da Afregning skulde finde Sted. Da Forholdet imidlertid vedblivende stillede sig yderst ugunstigt, og da det efterhaanden antog et saadant Omfang med Mellemværendet, at det kunde komme til at betyde meget væsentlige Tab, forsøgte man fra de danske saavel som fra de norske og svenske Statsbaners Side at komme til en ny Ordning med de tyske Baner, og dette er altsaa ogsaa lykkedes. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil kunne paavise, at dette Resultat kunde have været opnaaet paa noget tidligere Tidspunkt, det forudsætter altsaa en Velvillie fra de tyske Statsbaners Side, som man jo ikke her vil kunne fremtvinge.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) spurgte mig, om det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 110 angaaende en Tekstanmærkning, hvorved Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at forhøje de i Henhold til Loven af 1908 fastsatte Time- og Dagpenge for Tjenesterejser i Indlandet med saadanne Beløb, at de bringes i nøjere Overensstemmelse med Dagpengene for Post- og Telegrafvæsenets Personale, ikke betyder en Ændring i Loven af 1908. Dette Spørgsmaal maa jeg besvare bekræftende, det er Hensigten med denne Tekstanmærkning at ændre Loven af 1908 paa dette Punkt, men jeg vil gerne tilføje, at det forekommer mig at være en i Realiteten saa lidet betydningsfuld Ændring, at det forhaabentlig ikke kan vække store Betæneligheder hos det ærede kongevalgte Medlem at tiltræde dette Forslag. Det betyder ikke nogen som helst gennemgaaende Forhøjelse, og jeg maa tilføje, at det tager ikke særdeles Hensyn til den herskende Dyrtid, men det har naturligvis under Dyrtiden været følt som særlig ubehageligt, at Statsbanernes Tjenestemænd paa forskellige Omraader har været daarligere stilled end Tjenestemænd i andre Etater, og derfor har det været magtpaaliggende nu ved en saadan Tekstanmærkning paa Tillægsbevillingsloven at søge dette Forhold ændret, hvad der ellers ikke vil være Mulighed for uden at skride til en egentlig Revision af selve Loven. Jeg har under disse Forhold ikke fundet det hensigtsmæssigt at stille Ændringsforslag til selve Loven, da man i saa Fald ikke vilde kunne afværge, at ogsaa adskillige andre Forhold vilde blive krævet taget op til Behandling, og derfor har jeg fundet det naturligt ved en saadan Tekstanmærkning at raade Bod paa de værste Ulemper i Øjeblikket. Det ærede Medlem vil vide, at medens Dag- og Timepenge er fastsatte ved Lov for Statsbanernes Vedkommende, er dette ikke Tilfældet for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende, idet de der fastsættes administrativt.

Ole Hansen: De Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte i Anledning af de Spørgsmaal, jeg har rettet til ham dels angaaende den nye Fiskeordning og dels angaaende de Lovforslag vedrørende Kornordningen, som beror i Folketinget, giver mig ikke Anledning til nye Udtalelser. Jeg takker Ministeren for de Meddelelser, han har givet, og jeg takker ogsaa, fordi det af disse Udtalelser fremgik,